

Budgettaire discipline en ambitie zijn niet strijdig

Gisteren presenteerde de federale regering wat overbleef van de relancestrategie. De zwaarste discussies werden doorgeschoven naar het najaarsoverleg onder sociale partners: de vermindering van loonkost, de flexibiliseringsvoorstellen waarvoor werkgevers lobbyen, een doelmatiger inzet van loonkostverminderingen, de verbeteringen voor deeltijdsen,... Noteer: niet de indexdiscussie. “Geen aantasting van het automatisch indexeringsysteem van lonen en uitkeringen”, zo staat het letterlijk in de brief die gisteren vanuit de federale regering naar de Groep van 10 ging. Wat overbleef is een samenraapsel van ideeën, veertig in totaal. Aldus een persbericht van het ACV.

Op het eerste zicht zitten een aantal maatregelen wel goed:

- de verhoging van het nettoloon van laagbetaalde werknemers, in het bijzonder door de versterking van het werkbonus zoals het ACV al vroeger voorstelde;
- de aandacht voor de jeugdwerkloosheid, al is er nog onvoldoende focus op de jongeren zonder startkwalificatie en blijven er veel vragen naar het precieze statuut en de kwaliteit van de 10.000 stageplaatsen;
- de extra-aanwervingsstimulans voor personen met een handicap;
- de invoering van sociale en duurzaamheidsclausules bij overheidsopdrachten;
- en zeker ook de extra-maatregelen om prijzen van energie en telecom te drukken en het toezicht op prijzen en marktwerking te verbeteren.

Andere onderdelen roepen meer vragen op:

- de maatregelen om zwartwerk in de horeca terug te dringen door bijdrageverlagingen zijn onvoldoende geloofwaardig. De eerdere BTW-verlaging zorgde niet voor terugverdieneffecten. En de “vlaktaks” van 33% voor gelegenheidswerkers staat volledig haaks op het principe van herverdelende fiscaliteit;
- ook tal van andere douceurtjes naar werkgevers doen twijfelen aan hun doelmatigheid: de versterking van bijdragenverminderingen voor de eerste drie aanwervingen, de resem maatregelen om KMO's “het leven makkelijker te maken”, de versterking van fiscale subsidies voor “kenniswerkers” ook. De regering lijkt dat ook te beseffen. En legt daarom veel nadruk op het meten van efficiëntie van deze maatregelen. Dat onderzoek had echter best vooraf gebeurd. En gebeurt in elk geval best met de sociale partners. We vragen over de uitvoering van die maatregelen in elk geval fatsoenlijk overleg met het oog op werkbaarheid en doelmatigheid.

We hebben er alle begrip voor dat de federale regering de budgettaire normen wil respecteren. Die normen moet men niet op Belgisch niveau, maar op Europees vlak

aanvechten. Die budgettaire discipline hoeft ambitie echter niet in de weg te staan. Omdat veel mogelijk is door een doelmatige en rechtvaardige verschuiving van inkomsten en van fiscale en parafiscale uitgaven. Daarover zweeg de regering nu. Dat moeten we dus echt wel aanpakken in het najaar.